

HET EIGENE VAN DE TIJD.

DE KRACHT IN ONS.

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik u vertellen, zoals gebruikelijk, dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. U weet het misschien wel, of anders zou u het ontdekken, maar het is prettig na te denken over wat er gezegd wordt. Het is beter eigen fouten te maken dan andermans ideeën klakkeloos na te volgen.

Wat betreft het onderwerp: er zijn er zo vele. Hebt u een bepaalde voorkeur voor de ene of andere richting, zegt u het maar. Neen? Laten we dan maar rustig beginnen over het eigene van de tijd.

Het eigene van de tijd. De mensen wéten het wel, het is een tijd waarin alles anders gaat, waarin niets goed gaat en waarin iedereen schijnt te weten waarom het verkeerd gaat.

Dat is natuurlijk een ontzettend rare situatie en ik kan me heel goed voorstellen dat er mensen zijn die zeggen, ach ja, in die moderne tijd, laten we dan maar heen vluchten naar de heerlijke sferen, laat ons dromen van zomerland en laat, ons op zijn minst genomen onze vijanden naar de hel wensen.

Het heeft zo weinig zin natuurlijk. Wanneer u te maken hebt met een situatie als de huidige, dan hebt u te maken met een grote reeks kosmische invloeden. Dan zult u zeggen: Ja, dat is misschien niet zo erg. Maar neem de aarde zelf nu, dat is eigenlijk één van de grootste ruimtevoertuigen die er bestaan, die tegen een hoge snelheid door de ruimte zeilt en dan maakt ze nog een aardige zwenking om de zon heen. Maar als u zich verplaatst in de ruimte, dan verplaatst u zich ten aanzien van de sterren, dan verplaatst u zich ten aanzien van de stralingsvelden, de velden materie die er zijn en al die dingen bij elkaar die zijn dus al van invloed.

Nu zit u verder in een wereld waarin, neemt u me niet kwalijk dat ik het zeg, de mens er een aardig potje van heeft gemaakt. Men heeft eigenlijk de atmosfeer verontreinigd, men heeft de aarde, men heeft de wateren verontreinigd. Men heeft te veel van de wouden gekapt waardoor de stofwisseling van de aarde een beetje verstoord is.

Alles bij elkaar is het wel zo dat op dit ogenblik bepaalde stralingen intenser en gemakkelijker ons bereiken dan voordien, en nu heb ik het niet alleen over gamma-stralingen en dergelijke. Dus, ja, die mens wordt beïnvloed van alle kanten en het ergste voor die mens is dat hij over het algemeen wel zijn zenuwen een beetje verliest. Hij weet niet precies meer wat hij wel en wat hij niet moet doen en hij zoekt een vijand om zich te wreken want hij voelt zich niet prettig en hij weet eigenlijk niet wie hij aan moet pakken.

En in zo'n situatie moet men dan, dacht ik, toch wel teruggaan naar de werkelijkheid van de wereld waarop u leeft. Kijk, we leven in een wereld waarin geschillen onvermijdelijk zijn. Een wereld waarin alle kenbaarheid op tegenstrijdigheden en tegenstellingen berust, kunt u nooit zien als een harmonische eenheid zonder meer. Enige harmonie kunt u pas vinden wanneer u in staat bent om de tegenstellingen in uzelve als gelijkwaardig te ervaren. Dat is natuurlijk reuze leuk, maar als u eksterogen hebt, steken ze toch. Het is ook wel een beetje moeilijk vaak om een juist beeld te krijgen van de wereld want de mensen zijn tegenwoordig verzot op getallen. Alles staat in statistieken, alles wordt technisch overzien en technisch berekend. En die mensen maken dan vergissingen.

Kijk, ik ben het met u eens dat een pond veren net zo zwaar is als een pond lood, behalve wanneer het op uw tenen valt. De indruk van schijnbaar gelijkwaardige zaken kan heel anders zijn. U kunt dus niet allen maar rekening houden met gewicht of met getallen. Och, wat zegt men tegenwoordig: werkgelegenheid en gelden om van te leven en die dingen.

U moet rekening houden met het geheel. Het is een complex geheel. Een kleine gemeenschap die heel weinig heeft en waar de mensen veel voor elkander over hebben, die leeft veel beter dan een veel rijkere en grotere gemeenschap waar men probeert elkaar alles af te pakken.

Ja maar, zegt u, die rijkere gemeenschap heeft veel meer mogelijkheden. Dat lijkt zo, maar dat is niet waar. De kleine gemeenschap heeft de meeste mogelijkheden. En op diezelfde manier zou u kunnen zeggen: Och, we hebben te maken met het menselijk verstand, met de rede, met de logica en de logica die heeft het dan wel gedaan en dan vergeet men dat de rede, het verstand, de logica, werktuigen zijn van de mens en dat de mens meer is dan die dingen.

Zodra de mens probeert te herleiden tot zuiver logische dingen, dan werkt hij niet, hij functioneert niet meer. Laten we eens eerlijk zijn. U hebt een geloof, is dat logisch? Volkomen a-logisch, vermits u iets gelooft wat u nooit gezien hebt en waar u niets van afweet. U neemt verklaringen voor zoetekoek aan. U hebt nooit gecontroleerd of ze wel juist zijn. Volkomen a-logisch. Ik zeg niet onlogisch want dat is nog wel iets anders. Het is niet erg redelijk. De hele menselijke samenleving en het functioneren van alle mensen dat hangt van onredelijkheden aan elkaar.

Dat impliceert, dacht ik, dat u moet zoeken naar een component van zeg maar niet-redelijke aard waardoor uw redelijke processen mee bepaald worden.

Ik wilde namelijk dit proberen duidelijk te maken: Wat we hebben dat is een totale binding met alle werelden en alle sferen van de schepping. Logisch gezien weten we niet eens of ze bestaan, maar in onszelf voelen we ze steeds. We leven niet alleen maar door de wereld waarop we bestaan. Er zijn zaken bij die u niet kunt definiëren en die doen toch wat. De sfeer, bijvoorbeeld, de manier waarop de mensen voelen, uitstralen, denken. Sommige mensen voelen van de uitstraling allen maar wat hitte. Dat kan u koud laten. De werkelijkheid is dat de manier waarop u eigenlijk elkaar beïnvloedt zonder het te weten zelfs, uitmaakt hoe de communicatie tussen mensen ligt, wat ze samen betekenen en wat ze niet betekenen, wat ze doen en wat ze niet doen. En dat houdt in dat we zouden moeten leren, als mensen, zeer zeker op aarde en ook nog wel als geest in een andere situatie, hoe wij die innerlijke kracht eigenlijk kunnen gebruiken.

Nu blijkt er een grote, een heel grote rem voor te zijn. Die rem heet IK. Ik denk, ik vind, ik doe, ik ervaar. Hiermee sluiten we als het ware die wereld buiten. Door de nadruk die we leggen op onszelf proberen we eigenlijk alles wat anders is af te weren. We gaan onszelf opleggen aan de anderen en dat is natuurlijk een grote kolder, dat kunt u niet eens. Zelfs een dictator die kan alleen uiterlijkheden opleggen, maar hij kan nooit het echte lot van de mensen bepalen.

Er zijn maar weinig dictatoren geweest op de wereld die ooit geliefd zijn geweest. En dan zeg ik: Ja, waar moeten we dan naar grijpen? In de eerste plaats hebben we ons verstand nodig, natuurlijk, de rede, het werktuig van de mens en zo met zijn lichaam hetgeen dat hij ermee doen wilt, doet. Maar we hebben daarnaast dat andere nodig, dat vreemde in onszelf dat we eigenlijk niet zo helemaal kunnen definiëren, dat elke keer weer in ons een rol gaat spelen. Of we worden beïnvloed van buitenaf.

Allerhande stralingen, en een groot gedeelte ervan zouden we eventueel met heel nauwkeurige metingen over een langere tijd kunnen vaststellen en zeggen: dat heeft die en die invloed gehad, dan is het voorbij. Wij moeten ons verweren tegen iets dat we redelijk op dit moment niet kunnen constateren en kennen, en dat aan de andere kant toch onze eigen relatie met de wereld in gevaar brengt, dat ons brengt tot een vaak totaal verkeerde reactie op die wereld, dat ons brengt tot een volledig verkeerd werken met onze beste bedoelingen en met onze beste krachten.

En dat is duidelijk, dat lukt niet, dat gaat gewoon niet. En lukt het niet, dan worden we nijdig op de wereld, nijdig op onszelf, we beklagen onszelf en we beklagen onze burens en al klagende gaan we gezamenlijk ten onder. Daar lijkt het soms wel op, maar het hoeft niet.

Nu kom ik zo een beetje aan de punten die voor mij belangrijk zijn: de eigen kracht. De mens in zijn verbinding met de sferen heeft een kracht, een uitstraling. Wanneer een uitstraling sterk genoeg is, is ze in staat om andere stralingen te verminderen, af te remmen of zelfs onschadelijk te maken. We kunnen bewijzen dat bijvoorbeeld wanneer er een groot magnetisch veld is, een wisselend magnetisch veld, er de mogelijkheid is een zware ijzeren

staaf gewoon te laten zweven alsof de zwaartekracht niet bestaat. De zwaartekracht is er wel, doch in die condities functioneert ze niet, althans niet normaal.

En zo is het met ons ook. We zitten in die omgeving, we zitten met die hele wereld, met al die moeilijkheden, met al die ellende, de eigen ellende. Wanneer we ons daardoor laten domineren, dan worden we naar beneden gedrukt. Maar hoe meer wij ons neergedrukt voelen, neerslachtiger worden, hoe minder kans er is dat we nog iets van het goede, van het lichte ontvangen. En dat betekent dat we op een andere manier moeten functioneren, dat we moeten werken aan onszelf. Nu weet ik wel dat ervaren mensen zullen zeggen: Ja, het klinkt wel gek, maar het werkt niet altijd. Dan zeg ik: Het werkt misschien niet altijd voor u, maar ligt dat aan u of ligt dat aan de kracht? Gemeen natuurlijk dat ik dat zo zeg, maar waar. U hebt kracht, u weet niet hoe ze heet, u weet niet eens wat het is, u weet misschien niet eens wat ze doet. Maar als u het nu eens als een eigenaardigheid aanneemt? U neemt zoveel dingen in goedgelovigheid aan, nietwaar? Dus, neem dat gewoon aan: U hebt kracht. Als u nu zich van die kracht bewust bent, dan begint die te werken. Zolang u er zich niet van bewust bent, dan is ze alleen een mogelijkheid.

Het besef van die .kracht op zichzelf, onverschillig op welke wijze dit tot stand komt of hoe het geformuleerd wordt, activeert die kracht. Ja, ja, er zijn zo'n mensen. Ik zou haast zeggen: Is er een magnetiseur in de zaal? Magnetiseren, wat is dat eigenlijk? Dat is toch overdragen van kracht? Dat is toch op de een of andere manier iets opwekken wat er anders niet is? Zijn er soms mensen die een of andere wonderlijke beleving hebben gehad? Die iets hebben gezien dat er eigenlijk niet was of iets hebben gehoord dat eigenlijk niet bestond? Dan moeten die dingen toch ergens zijn, dan moeten die toch een betekenis hebben. Als u vandaag ziet wat er overmorgen gebeurt, dan kunt u zeggen, ja, ik ben helderziende in de tijd, maar daar is dan niets mee gezegd. Dan moet u ook zeggen: Dan is er iets in mij waardoor ik relatie heb met de tijd in de toekomst.

Van zichzelf uitgaan! Het is zeer gemakkelijk te zeggen: Ja, de Heer doet het. Er zijn priesters ook die wonderen doen, die handen opleggen, en ik weet wat nog meer en dat heeft ook vaak resultaten. Er zijn ook mensen die naar een of ander heilig graf gaan, soms ligt hij er niet eens begraven en daar gebeuren wonderen. Waarom? Omdat de mensen zich bewust worden van die kracht, ook wanneer ze die toeschrijven aan een ander. Ja, begrijpen doet u het wel, maar ermee eens bent u het niet, overal. Dat geeft niet, want de zaak is eigenlijk nog veel eenvoudiger. We hebben hier vroeger ook wel eens proeven gedaan. Wanneer u er geen bewaar tegen hebt wil ik er vanavond weer eentje doen.

Het gaat doodgewoon over het opwekken van kracht. Als u maar weet dat u kracht hebt dan weet u dat u ze gebruiken kunt. En u heeft die kracht, dat is het enige wat we stellen en dan kunt u zelf zeggen: het is er of het is er niet.

We zitten nu in een zaaltje bij elkaar. De sfeer is er, een zeer goede sfeer, daar gaat het niet om, maar de spanning is nog niet zwaar. Ze begint wel een beetje toe te nemen, u begint te denken eraan en dus denkt u ook aan de kracht die in uzelf is. Ik weet het niet. Hebt u wel eens opgemerkt hoe zo een sfeer zwaarder kan worden, meer geladen kan worden? En dat is niet alleen hier, hoor. Het kan wel zijn dat een of andere acteur op het toneel staat en een clause zegt met zulk een overtuiging dat u het als een siddering door die zaal voelt gaan; dat het net is of er een kolom heen komt van stilte, dat alles geconcentreerd is en als een acteur dat ervaart dan wordt hij nog veel beter dan hij zonder dat ooit zou doen. Dan wordt hij gedragen door het publiek op dat ogenblik tot een prestatie die eigenlijk iets boven zijn normale kunnen ligt. En u moet niet denken dat dat effect alleen hier bestaat. Dat gebeurt in een kerk ook wel. Het kan een keer gebeuren dat u gewoon in een kerk zit en misschien loopt daar een kalende dominee die zijn Pax vobiscum roept met een stem van een mekkerende geit en toch, op een gegeven ogenblik, u weet niet hoe, dan is het net alsof die kaarsen anders gaan glanzen, er is een druk om u heen, er is iets. Misschien wel omdat de mensen op dat ogenblik hoe dan ook eventjes zichzelf bewust zijn van de kracht van God, dat ze vergeten dat ze die zelf niet hebben. Allemaal heel eenvoudig.

De meeste mensen denken :Ja, dat komt door het weer. Nu, als u daarmee begint, komt u misschien ook wel ergens terecht, maar nodig is het niet. Het gaat er doodgewoon om dat u op de een of andere manier die kracht die in u is wakker maakt. En ik zeg: we zullen een experimentje doen. U hebt er geen bezwaar tegen? Het is misschien aardig. Dan merkt u dat

die kracht er is. Maar voordat we daaraan beginnen moet ik duidelijk maken waarom het zo belangrijk is. Ik heb er al iets van gezegd. We kunnen deze kracht gebruiken als een soort scherm. We kunnen de wereld niet veranderen, maar we kunnen wel degelijk de invloeden die op ons afstormen in die wereld, veranderen, afremmen, zodat we alleen datgene wat voor ons harmonisch is ontvangen. En dat betekent dan weer dat we onbevooroordeelder in de wereld staan met een beetje meer energie en een beetje meer veerkracht.

De hele wereld met al wat er omgaat, met zijn chaos, met zijn toenemend verval van wat gevestigde waarden waren, is eigenlijk niets anders dan een wereld die in verandering verkeert. Die bevat nog net zoveel positieve dingen als voordien, in die wereld zijn nog precies dezelfde geestelijke krachten werkzaam die er misschien duizend jaar geleden ook al waren. In die wereld is nog steeds hetzelfde geestelijk licht aanwezig en bereikbaar, alleen, de mensen reageren niet meer. De mensen denken terug aan het verleden, ze denken vooruit aan de toekomst die er niet is en ze leven niet in het heden. En daarom is het belangrijk dat u die kracht vindt.

Natuurlijk zit er een suggestief element in, maar wat doet het er toe? Kijk, als u nu pijn hebt en u komt er door suggestie vanaf, is het dan niet veel beter dan redelijk te blijven en pijn te lijden? Ik geloof dat het feit van de eigen ervaring bij de mens veel zwaarder moet tellen dan vele andere argumenten. Ik neem ook dat het feit, dat iets niet wetenschappelijk aantoonbaar is, doordat het niet onder dezelfde omstandigheden herhaalbaar is, erkend moet worden en gebruikt kan worden.

Als u voortdurend maar bezig blijft met terugkrabbelen naar wat er was of het vooruit hunkeren naar iets wat er nog niet kan zijn, dan gaat die wereld aan zichzelf ten gronde. Dan vergeet hij de kracht die in hem leeft, dan vergeet hij de werkelijkheid waaruit hij leeft, dan verspilt hij wat hij nog aan energie in zich heeft aan dromen en aan pretenties en dat is vooral de bedoeling niet, dacht ik.

De wereld van vandaag die heeft veel nodig, natuurlijk. We kunnen het opnoemen: Wat nodig is is een vergroting van omzet van de bedrijven en een vergroting van het aantal arbeidsplaatsen voor de arbeider. Wat nodig is is een groter sociaal gevoel van de menigte en noem maar op. Ook gezagsgetrouwheid, respect voor het gezag, allemaal. U kunt het allemaal opsommen, wat heeft de wereld eraan? Het is er niet. Wat heeft iemand eraan als ik zeg: de Heer zal u helpen? en hij zegt: Heer, help mij en u krijgt iemand aan de lijn die zegt: Er zijn nog 200 364 wachtenden voor u. Wat hebt u daaraan? Als u op het ogenblik van verdrinken in het water ligt en u roept: Help me, en er komt iemand voorbij en die zegt: Als ik terugkom van de vergadering zal ik u een reddingsboei brengen. Maar tegen die tijd bent u allang verzopen. Wat we nodig hebben is iets dat voor ons direct functioneert en dat nu werkt in deze omstandigheden, ongeacht wat er is geweest en wat er gaat komen.

Laat ons nu overgaan tot ons experiment.

U moet één ding onthouden: de kracht die u hebt heeft niets te maken met uw lichamelijke, dus parkeer dat lichaam nu eens zo gemakkelijk mogelijk want u hebt het eigenlijk even niet nodig. Probeer gewoon ontvankelijk te zijn dat is niet zo moeilijk, dacht ik. Stel u maar dat een of andere popster of filmster tegenover u staat, het zal wel moeilijk zijn natuurlijk als ik ... maar ja, het zou kunnen. En dan gaan we heel rustig beginnen. Er is helemaal niets aan de hand hoor. Er wordt helemaal niets van u afgenomen al u dat soms denkt.

Als we hier zijn en we zitten hier samen dan hebben we kracht. Het is heel eenvoudig: als u kracht hebt, dan laat u die even naar buiten komen. En als die kracht naar buiten komt dan vormt ze eigenlijk een soort koepeltje over ons heen. En wanneer we dan denken dat die kracht die naar buiten komt een beetje deel is van de werkelijkheid, dan kunnen we misschien de sluisen nog een beetje verder openzetten. Paar laat daarom de idee van leven en kracht eens even van u uitgaan. Het gaat net zo gemakkelijk of dat u uitademt: Het moet eigenlijk vanzelfsprekend zijn dat u dat doet.

Als u die kracht nu hebt in u, dan merkt u toch vanzelf dat het nu ineens eigenaardig stil gaat worden. Geluiden zijn er nog net als vroeger, maar ergens kent u het een beetje. En als u nu toch zo lekker zit in zo'n mantel van kracht, -misschien is het een beetje nodig, voor uw eigen idee,- nu zegt dan maar aan uw eigen lichaam dat u even met die kracht doorgaat. Dat is toch simpel. Onze geestelijke kracht komt naar buiten, we realiseren ons ik heb lichamen wel wat nodig, maar goed, laten we dan wat naar het lichaam toestromen, dat kost toch geen moeite.

Probeer eens. Dan hebt u tenminste fase één gehad. Tot zover hebben we anders niets gedaan dan ons gerealiseerd dat de kracht er is en eigenlijk in ons denken, dat heb ik er wel een klein beetje ingepreft, hoop ik, een verbinding gemaakt tussen die geestelijke kracht die ook van u uitgaat en uw lichaam.

Hieruit zou al een verandering van een deel van uw lichamelijke toestand zonder meer moeten ontstaan. U gaat eenvoudig harmonie scheppen in bepaalde zenuwstromen, u gaat een paar spanningen een beetje afreageren en er zullen er wel een paar zijn die wanneer ze het even volhouden een onbedwingbare neiging; krijgen om te gapen of zo iets. Schaam u daar niet voor, het is helemaal niet nodig om heel beleefd uw mond dicht te houden, houd er uw hand even voor, anders is het ineens zo'n grote ruimte of zo'n grote tocht, dat kunt u rustig doen.

Als we die kracht hebben, dan hebben we ook te maken met een kracht die gemanipuleerd kan worden, dat weet u waarschijnlijk. Laten we die gedachtekracht eens nemen, wat gaan we er mee doen? Zullen we maar weer eens een bolletje maken, dat is leuk. Dan moet u goed onthouden: dit is een spelletje van gedachten, een beetje suggestief misschien, maar het gaat er alleen om om een gezamenlijk brandpunt te vinden van belangstelling, plus de aanvaarding dat die kracht daarnaar uitgaat, als we dat nu maar kunnen.

Nou, dan we dat heel eenvoudig zo, kijk. Laten we maar simpel beginnen, iedereen moet klein beginnen. Hier in deze ruimte, zo een meter van mijn hand af, maak een klein bolletje, een heel klein blauw lichtpuntje. Nu gaan we gewoon zeggen: die kracht gaat er naartoe, de kracht gaat gewoon naar het lichtpunt toe. He kijk, het wordt een beetje feller, het is net alsof het een klein planeetje is, het gaat wervelen, maar het is vooral een bol van kracht. Een beetje meer mag er nog bij eigenlijk. Dus, als u het niet erg vindt, stel u even voor: ik heb die kracht, ja, gewoon maar een toestand, en als die kracht nu vergroot dan zou u die aardig in een lichtbundel kunnen ophangen. Deze bol van kracht is nu ons symbool.

We gaan nu de volgende dingen proberen en dat moet ieder voor zichzelf doen, maar die bol blijft werken. Wat hebt u op dit moment zelf in geestelijke of lichamelijke zin het meest nodig: denk eraan. En nu niet zeggen, nee, dat is te onbenullig, gewoon denk eraan, gewoon voor uzelf even. En nu weer even denken: die bol die is er nog steeds, daar draait hij. Nu denkt u dat een straal van die bol naar u toekomt, gewoon een witte flits van licht zoals een laserstraal, niet als een vuurbol, maar gewoon als een lichtpunt.

Laat die straal naar u toekomen en zeg: Dit moet veranderen, tegen uzelf. Even intens nu, wanneer u meedoet. Denk aan hetgeen u op dit moment het meest hindert, geestelijk of direct lichamenlijk. Denk aan die lichtstraal: dit moet veranderen. Ik ontvang de kracht, ik heb de lichtstraal: DIT MOET VERANDEREN. Nou, dit is leuk, over een kwartier zijn er wel een paar die zeggen: Hé, dat verandert. Even tijd moet het meestal hebben bij de mensen, maar het lukt, dat is aardig. En nu we toch bezig zijn, laten we toch maar kijken welke bestemming we er voor vinden. Dan gaan we niet doen : alle kracht naar één toe, bedoel ik, want dat kunt u wel doen en dan hebt u vaak een heel aardig direct succes, maar daar gaat het nu niet om. Het gaat gewoon om deze kracht voor u zelf. Denkt u er toch a.u.b. even aan. Die bol die is er nog steeds, jawel, die wervelt nog. Uw kracht. Dacht u dat ik gek genoeg was om de mijne er ook bij te doen? Nee hoor. Ik bewijs u wat u met uw eigen kracht kunt doen.

Is er iemand, een bepaalde persoon die u op dit moment, lichamenlijk of met een psychisch probleem zou willen helpen? Het is maar een kunstje: U zou het zonder al die poespas ook kunnen, maar denk eraan even. Als u niets in uw gedachten hebt, dan kunt u er niet zo gauw opkomen, dat weet ik wel, maar u hebt nog even tijd want ik ga nog wel even door. Goed. Wie wil ik helpen?

Wat zou ik op dit moment voor die persoon het liefst willen doen? Goed. En denk er nog maar even over na. Laat het beeld bij u opkomen. Houdt het beeld nog een beetje vast, dat u nu in uw gedachten hebt.. En denk nu weer eens aan

die globe van licht die we gemaakt hebben, dit kleine planeetje van bijna onzichtbare kracht die toch werkt, met kracht die tot ons komt.

Nu werpt u in uw gedachten weer een straal van dat licht en leidt dat met uw gedachten naar die persoon en stelt u voor dat dit licht daarheen gaat. Dat moet u zelf doen. Er zijn ook een paar gevallen bij waarvan ik zou zeggen, nou, daar kunt u wel succes mee hebben. Het zou

een heel leuk effect kunnen zijn. Dat kunt u nagaan als u thuiskomt, dan hebt u weer een bewijs dat die kracht niet alleen een gevolg is van illusie die alleen hier bestaat.

En nu ga ik met die kracht spelen, mag ook he? Ik neem niets weg, hoor. U krijgt het allemaal ongedeed terug ofschoon u veel meer hebt dan u nodig hebt. Wat ik er nu mee ga doen is dit: Ik ga u gewoon bewust maken van die kracht, dat heet opladen. Hebt u energie nodig? Wanneer ik u oplaad dan is dat niet alleen maar kwestie van een spelletje, dit zijn werkelijke krachten, die zijn wel uit u voortgekomen, maar u denkt er niet genoeg aan en nu zijn ze er en ik neem die kracht met alle bewustzijn en vermogen waarover ik beschik en ik straal u die kracht toe. Laat u ermee vollopen, denk aan uzelf als aan een lege vaas die gevuld wordt of als u het liever hebt, aan een leeg bierglas dat ineens vol wordt en begint te schuimen. De voorstelling doet er niet toe. Neem die kracht op. Zo doet u dat.

Dat was het experiment voor vandaag. En dan zegt u, ja, ik ben benieuwd en nu kunt u ongehinderd kuchen en gapen natuurlijk. Daarnet was het pijnlijk, dan hadden de anderen u aangekeken, dat is ook stom, maar ja, zo zijn ze nu eenmaal. Luister: U zit in een wereld met een hele hoop rommel en rumoer. U zit in een wereld die u niet zo gemakkelijk aankunt zo nu en dan. En het gaat allemaal anders dan u prettig zou vinden, ja, ik weet het wel. Maar u hebt deze kracht en ik heb geprobeerd ze op een drievoudige wijze kenbaar te maken. Eerst het ervaren dat ze hier rondom u is. Ten tweede het veranderen in uzelf en ten derde: het vermogen die kracht uit te zenden naar een ander.

Wat ik heb gedaan daar praten we niet over, dat is een extraatje, een bonus; maar wanneer die kracht er is dan moet u ze kunnen gebruiken en wat hebt u daar voor nodig? Wat vindt u belangrijker? Ontspannen zijn? Leer uzelf zo nu, en dan bewust te ontspannen en doe het dan niet alleen van ik ga een dutje doen. Dat mag er gerust bijkomen, maar neem gewoon even een paar minuten de tijd om te zeggen: In mij is die kracht, die laat ik nu rondom mij ontstaan. Ik laat die kracht gewoon de lucht rondom mij verzadigen. Dat is niet zo moeilijk. Zeg tegen uzelf: Ik ga die kracht opnemen opdat alles wat ik tekort heb in mijn lichaam zoveel mogelijk wordt aangevuld. Dan hebt u al twee dingen bereikt. Alleen met deze zeer simpele techniek is het mogelijk om uw zenuwstelsel evenwichtiger te maken. Het is bovendien zelfs nog goedkoper, dan de meeste zenuwpillen en het werkt beter. In de tweede plaats laat u op die manier kracht opnemen. U kunt dus uw eigen lichamelijke vermogen aanmerkelijk opvoeren, ook dat kan erg interessant zijn. En in de derde plaats, wanneer u zo ontspannen bent, ach, er zijn vaak mensen die u graag op de een of andere manier zou willen helpen en waar u een beetje ademloos tegenover staat als u dat met woorden moet doen en met geld kunt u het ook niet goed doen, nou ja, goed, denk dan eens aan de hulp met deze kracht. Gebruik het gewoon, want wat gebeurt er dan? Dan wordt een groot gedeelte van de spanningen om u heen, ja ik weet wel, in uw eigen omgeving en niet in de hele wereld, wordt weggenomen.

Dan krijgen andere mensen de kans om een beetje rationeler of een beetje minder eenzijdig te reageren. Dan worden de mensen minder geobsedeerd door bepaalde dingen. Dan krijgt u als vanzelf een ander contact, dan ontstaat er een sfeer in uw eigen omgeving en die sfeer is zelfbepalend voor wat de mensen zijn en wat ze doen tegenover elkaar. Dan maakt u op die manier eigenlijk langzaam maar zeker een veld van zeg maar menselijke levensenergie en nog bepaalde astrale en andere energieën waardoor de invloeden die van buitenaf, uit de kosmos

die wereld benaderen, grotendeels worden afgeremd, en eenieder die binnen dat scherm terecht komt, die voelt dan die invloed, die staat zich even af te vragen: wat is er eigenlijk aan de hand en misschien dat ze dan eerst een tikje agressief zijn, maar dat valt gauw weg, dan gaan ze de dingen gewoon ervaren.

Vindt u niet dat de wereld toch veel meer nodig heeft dan de atombom of zo? Gewoon een beetje begrip. U kunt daar op deze simpele manier aan meewerken. Ik heb bewust bij het hele experiment geprobeerd alle plechtige taal zoveel mogelijk te vermijden. Natuurlijk is het veel mooier wanneer u dat in een plechtige bezwering zegt, maar dan zegt iedereen, dat kan ik niet. Het moet zo simpel, zo gewoon zijn dat u krachten uitstraalt en krachten opneemt zo normaal als u ademhaalt, en dat kan. We hebben een experiment gedaan en dat experiment zal zeker bewijzen dat het gewerkt heeft, maar u kunt het controleren, ik niet, u. Het was uw kracht en niet de mijne waarmee het gebeurd is en daar gaat het om. Dan hebt u hier een begin om nu eindelijk eens wat aan die wereld te doen zonder dat u direct alles hoeft af te

breken, zonder dat u anderen hoeft aan te vallen, zonder dat u voortdurend uzelf betrapt, dat u zich voor de hele wereld gaat verschuilen.

We gaan niet praten over de rechtvaardigheid in de wereld en zo. Rechtvaardigheid bestaat niet. In de wereld bestaat alleen het recht van de sterkste. Rechtvaardigheid is alleen mogelijk voor iemand die alle dingen kent en dat is alpen God. Alleen God kan rechtvaardig zijn, een mens kan dat nooit. Begrijpt u wat ik bedoel? Maar laten we niet zitten zeuren over sociale noodzaken. Er bestaan geen sociale noodzaken dan die welke de samenleving zelf door misverstanden tot aanzien brengt. Laat ons daarom maar proberen van de mensen meer mens te maken om dat kostbare contact tussen mensen te herstellen, dat geestelijk contact, dat uitstralingscontact waardoor u erbij hoort zonder dat u eigenlijk weet waarom, dat u opgenomen bent in een sfeer die helemaal niets heeft te maken met uw status of uw bezit of wat anders. Dat is een recept, gewoon een recept voor deze wereld. En deze wereld krijgt nog wel een paar rare maanden, hoor.

Onder ons gezegd en gezwegen, het gaat nog heel leuk, maar tegen Kerstmis krijgt u waarschijnlijk een beetje rust, maar voordat het Nieuwjaar is, is het toch alweer donderen, hoor. Het is gewoon christelijke traditie. Zodra het Kerstmis is laten we de herderkens bij nachte liggen en zodra het Nieuwjaar is schoppen we ze eruit. Gek allemaal. Die maanden kunnen nogal wat invloeden brengen: een paar rode invloeden. Ik denk dat u in dit verband zult horen van nogal wat vulkanisme en aardbevingen, twee, drie misschien in de komende paar maanden. Ik denk dat u nogal wat zult horen van rampjes, gekke dingen. Vliegtuigen die ineens ten onder gaan en al die dingen meer. Vliegen op de manier van Van Speyck, die zich niet over wou geven en die blies zijn schip op. Dat was een van de eerste luchtvaarders van uw buurland Nederland.

Al die gekke dingen: ongelukken en de meest krankzinnige politieke rommel zult u ook wel te horen krijgen. Trek u daar nu niet teveel van aan. Het gaat erom dat de mensen elkaar begrijpen en dat begrip kan alleen ontstaan wanneer deze hele felle invloeden worden afgeremd. En u hebt het licht in u, u hebt de kracht in u, u kunt het uitstralen, u kunt het mede tot stand helpen brengen. Zeg nu niet: Waarom wij met zo een paar man. Ja, de dames tellen we ook voor mannen hoor! Er zijn heel wat dames die meer kerel zijn dan menig man, maar ja, daar gaat het nu niet om.

Luister, u bent met een paar mensen, maar de sfeer die u genereert, dat licht, die kracht die u uit uzelf voortbrengt, die werken. Ja, het is er nog steeds, het begint nu te slinken. Voor iemand die denkt: wat is het ermee? Laten we het maar stil laten afebben, het gaat vanzelf tot u terug, door die sfeer van u. Wanneer u gewoon andere mensen iets van die sfeer en zekerheid kunt geven, wanneer u kunt vermijden dat u zelf gejaagd wordt; dan hebt u al veel gedaan.

Geestelijk werk is geen werk dat in massaliteit noodzakelijk is. Dit is een beetje geestelijk werk. Het is gewoon het werk van mensen die hun kracht willen delen met anderen en die daarom en dat moet u goed onthouden, ook de kracht in zich moeten opwekken om ze voor zichzelf te gebruiken, want wie onevenwichtig is, kan geen evenwichtigheid uitstralen aan anderen, vind ze eerst in uzelf.

Daarmee heb ik zo een klein beetje mijn gebed gebeden. Het is niet mijn taak om er amen achter te zetten, maar ik denk dat we de kracht nu maar zo goed mogelijk moeten ontbinden. En dat ga ik wel een beetje plechtig doen om te laten zien dat dat ook kan. Er is vaak veel meer suggestie bij dan u uzelf realiseert. Maar we hebben krachten van licht genoeg. We hebben zelf een beetje kracht gebracht. Dat wervelt nog een beetje. Laten we even denken aan de grootte van die kracht. Maar denk aan de Boeddha, bijvoorbeeld of denk aan Jezus Christus. Laten we denken aan al die lichtende geesten en krachten die op aarde gezonden zijn of die de aarde beschermen en die ook deze kracht kennen en er mee werken. Laten we dan zeggen:

*IN UW NAAM WILLEN WE WERKEN MET DEZE KRACHT. UIT UW KRACHT WILLEN WE
PUTTEN WANNEER WE VREZEN DAT ONZE KRACHT ONVOLDOENDE IS EN IN DE NAAM VAN
DEZE WIJDING VAN ONZE KRACHT ONTBINDEN WIJ DE BUNDELING DIE TOT STAND IS
GEBRACHT EN NEMEN DE KRACHT TERUG DIE WE UITGESTRAALD HEBBEN OPDAT HET
ZEGEL VAN LICHT EN KRACHT IN ONS MOGE BLIJVEN BESTAAN; OPDAT WIJ IN STAAT*

ZOUDEN ZIJN KRACHT EN LICHT UIT TE STRALEN IN EEN WERELD DIE VERWARD IS DOOR AL WAT ER IN EN RONDOM HEM GEBEURT. ZO ZIJ HET, ZO ZIJ HET VOLBRACHT.

Zo vrienden, als het helpt, dan is het meteen zo opgelost en dan ziet het er meteen wel even anders uit ook. Dat moet u niet zien als een buitengewoon gebeuren, helemaal niet nodig. Ik heb geprobeerd u een lesje te geven wat uzelf betreft. U moet goed onthouden: niet voor de buurvrouw, voor uzelf. Het is uw licht en uw kracht waarmee we die experimenten in beginsel hebben volbracht en dat we nu die dingen toevallig gewijd hebben aan het hoger licht, dat betekent niet dat u ze alleen zo kunt krijgen. Ze zijn in u aanwezig, gebruik ze. Het is een gebruiksaanwijzing voor de komende paar maanden, om niet te zeggen voor de komende paar jaren. Maak er gebruik van. U zult het hard nodig hebben en anderen zullen het hard nodig hebben. En zeg nu niet, die vent, dat zegt u dan meestal, of die geest, als u een beetje meer gelovig bent die heeft me wel weer aardig opgejut of zo. Daar gaat het niet om. Het gaat er om dat u probeert zelf met deze dingen te werken. En nogmaals, en dan ga ik eindigen, vergeet niet: geestelijke krachten uit u laten stromen gaat het best wanneer u ontspannen bent. Wanneer die kracht dan rondom u is, dan kunt u ze richten op uw eigen lichaam als dat nodig is. U kunt veel van uw kleine feilen op die manier verbeteren. U kunt uw kracht richten op een ander mens. U kunt er dus dingen mee doen, maar het belangrijkste is dat u ze voortdurend rondom u hebt als een mantel van harmonie, als een afscherming. Kunt u dat doen, dan werkt u mee aan een betere wereld en dan kunt u voor de rest verder gaan zoals u .altijd gedaan hebt. Zo gemakkelijk is dat.

Degenen die bezwaar hebben tegen de redevoering die kunnen na de pauze nog wel even dat kwijt aan de spreker die dan komt. Degenen die het er mee eens zijn, a.u.b. wees het er niet alleen mee eens, maar probeer het eens ernstig. Voor degenen die zeggen: Ja, ik wist het al, maar ik kan het niet zo goed: vertrouw een klein beetje meer op die dingen die in u bestaan en die iets verder gaan dan het verstand.

Dank voor uw aandacht. Goede, gezegende avond verder.